

Zora zor diýmeli / satiriki hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar, Sözler

написано kitapcy | 24 января, 2025

Zora zor diýmeli / satiriki hekaýa ZORA ZOR DIÝMELI

Bu gün iş günümüz howsalaly bir waka bilen başlandy. Yaňy edara gelenimizem şoldy welin, bu habar ýyldyrym çaltlygynda hemmäniňem gulagyna baryp ýetdi. Ýagny, işdeşimiz Zorja Horjaýew däliräpdir. Eý, Hudaý, gör, nähili betbagtlyk. Görgüki düýnem bir enaýy işläpjik otyrdy.

Şondan birnäçe gün soň ýene bir howsalaly habar geldi. Ýagny, şu gün Zorja Horjaýew işe çykjakmyş. Ol keselhanadan düýn gelenem bolsa, öýde oturmak islänokmyş.

Şol habaryň ýaýramagy bilen ähli kişiniň sesine suw sepildi. Nädersiň, koridorda dagy adam göräýseň. Hatda kabinetden hem ses-üýn çykanok.

Garaşylýan pursat gelip ýetdi. Aňyrdan agyr-agyr ädimläp gelýän Zorja Horjaýewi her kim açar sokulýan deşikden jyklap garşı aldy. Zorjanyň bolsa bu zatlar piňine-de däldi. Ol öz iş kabinetiniň gapysyny giňden açyp, girip gitdi. Şundan soň hemmeler bir-birden boluşyp ugrady. Pişik basyşyny edip, onuň gapysyndan jyklap gaýdanam boldy. Ýöne köp salym geçmänkä, aramyzdsn ýüreklikerem tapyldy. Olar ýaýdana-ýaýdana Zorjanyň iş kabinetine girip, hal-ahwal soraşdylar. Däli diýer ýaly däl, gezi-sözi ýerinde.

Ýöne gyzykly waka heniz önde eken. Ynha, bu gün ýygnak günü. Hepdede geçirilýän şol ýygnaga hökman hemmämiz baraýmalydyk. Eger barmasaň, ilki bilen-ä Şirli Ýolbarsowyň diline düşyäň, soň düşündiriş ýazýaň, galyberse-de, käwagt bir berilýän sylagdan hem el üzýäň.

Direktoryň kabulhanasy adamlardan ýaňa hyryn-dykyndy. Ýygnagyň başlamaly wagty boldy. Ýygnagyň başlany hem şoldy welin, gapydan Zorja Horjaýew girdi. Mundan öň ýarym minut gijä galyp gelseň al petiňden alýan direktor ony «gujak açyp» garşı aldy.

– Hä-ä, Zorja jan geldiňmi? Hany gel bärík, gel. Ine, şu ýerdejik oturaý. – Arasynda töweregindäkilere azgyrylýardy. – Süýşüň-how, ýer beriň, süýş hany, süýş, süýş...

Şeylelik bilen Zorja Horjaýew hem direktoryň sag gapdalynda ornaşdy. Şirli Ýolbarsowïç ýörite onuň üçin aýdýan ýaly arasy bölünen öňki sözünü gaýtalady:

– Gadyrly ýoldaşlar, ühüm-ühüm, men size işläňzok diýjek däl. Köp iş edilýär. Ýone, şeýle-de bolsa, kärhanamyz plany wagtly-wagtynda dolup bilenok. Munuň sebäbi içimizde birnäçe işýakmaz ýaltalaryň bolmagydyr. Men olara...

Direktoryň şeý diýeni hem şoldy welin, Zorja tarsa ýerinden turdy. Ählimiziň zährämiz ýaryldy. Biz-ä diretory bogjakmyka öýtdük. Hernä beýle etmedi. Ýone ýumrugyny düwüp, söze başlady.

– Bagışlaň welin, Şirli Ýolbarsowïç, biz siziň şu gürrüňleriňizden halys irdik. Onsoňam, şol nalajedeýin, döwlete plany kem tabşyrylmagyna sebäp bolýan-a siziň özüňiz. Direktor görgüliniň gözleri hanasyndan çykara geldi. Ol aljyrap, bir oña, bir bize ýüzlenýärdi.

– Weý, Zorja jan, bu näme diýdigiň boldy? Adamlar, saklaweriň muny?

Wah, biz nädeli. Ählimizem gözümüz tegeläp otyrys. Hiç birimizem onuň tersine gaýdyp, saklamaga milt edip biljek däl. Sebäbi, lukmanlaryň tabşyrygy şeýle. Onuň elinde ýörite hatynyň bardygyny öz gözümüz bilen gördük ahyry.

Zorjanyň bu sözlerine aramyzdaky el çarpmaga endik edinenleriň birnäçesiniň el çarpanlary hem tapyldy. Birläp-ikiläp «Urra!» diýenem boldy. Zorja bolsa barha joşýardy.

– Ilki bilen-ä siziň iş başarmaýanlygyňz, galyberse-de, gara nebsiňiz. Ine, aýdaly, edaranyň hasabyna indiki boljaklaryňa çenli mellek ýer alyp, jaý saldyrдыň. Ogullaryň-a beýlede dursun, körekenleriňem maşynly etdiň. Hany, şu oturanlaryň haýsysy öz aýlygyna maşyn münüp bilyär. Käbir işlejek oglanylary bolsa bahana bilen işden kowduň. İşleýänler hem berk galypda saklaýaň. Diňe öz aýdanyň ýöremelimiş. Beýlekileriňki hasap däl. İşgärleriň üpjünçiliği ýok. Gaýta bir bahanajyk tapyp, sylagdan-a bir goýýaňz, üstesine aýlygyndanam

kesýäñiz. Bulara kim günükär? Kim onsoñ bu ýerde höwes bilen işlär?

Aý, umuman Zorja bu gün Zorjalygyny etdi. Adyny ödedi. Göwün solpusyndan çykdy. Ýene-de köp-köp zadyň üstüni açdy. Ýygnakdan çykyp gelýänleriň yüzlerindäki şatlygy görmek üçin, siňe seretmek hökman däldi. Olar biri-birine bir zatlar diýşip ýylgyrýardy. Şeýdibem dabaraly ýygnak tamam boldy.

Men bu ahwalata akylym haýran bolup otyrdym. Sebäbi, edara salnaly bări şol kabulhanada başlyga garşy sözler henize čenli aýdylmandy. Bu gün bolsa, biz, taryhy wakanyň shaýady bolduk.

Birdenkä gapy açylyp, aňyrdan göwnühoş ýylgyryp, Ataş girdi.

– Bä-ä, ýygnak, gör, nähili hezil geçdi. Heziller etdim. – Ol şeý diýip, eýlæk-beýlæk gezmeledi-de, gyrada duran oturgyja keýpihon halda özünü goýberdi. Soňra bolsa şatlyk bilen seslendi:

– Berekella, Zorja jan, berekella! Wah, menem däli bolsadym...

Öwezgeldi ORAZGYLYJOW.

«Watan» gazeti, 14.07.1995 ý. Satırıki hekaýalar